

РЕШЕНИЕ

№ 5471

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоил Томов, като разгледа дело номер **6422** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. Второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по касационна жалба, подадена от В. М. Х. чрез адв. Т.Я., против решение №84468 от 11.05.2020г., постановено по НАХД № 19348/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 105 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-924/15.11.2019 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 7 000 лева на основание чл. 15, ал. 1, т. 7 ЗКФН и чл. 222, ал. 1, предл. 2 от ЗППЦК за извършено нарушение по чл. 100м, ал. 1, изр. второ, предл. първо, хипотеза втора вр. ал.2 предл.2 от ЗППЦК.

С касационната жалба се излагат доводи, затова че съдебното решение е неправилно и незаконосъобразно. Неправилно е установена фактическа обстановка по делото в противоречие с доказателствения материал. Неправилно е установена дата на извършване на нарушението. Правят се възражения, че неправилно е установена датата на откриване на извършителя, а оттам и неправилно е приложен на чл. 34 от ЗАНН. Поради тази причина се сочи, че едно и също лице е извършило три различни фактически състава на нарушение, осъществени с едно действие, на едно и също

място и по едно и също време , по един и същи начин , с което е нарушен основен правен принцип „non bis in idem“. Претендират се разноски.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител адв.Я. моли жалбата да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът, моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Представя писмени бележки. Претендира разноски, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение №84468 от 11.05.2020г., постановено по НАХД № 19348/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 105 състав е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-924/15.11.2019 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 7 000 лева на основание чл. 15, ал. 1, т. 7 ЗКФН и чл. 222, ал. 1, предл. 2 от ЗППЦК за извършено нарушение по чл. 100м, ал. 1, изр. второ, предл. първо, хипотеза втора вр. ал.2 предл.2 от ЗППЦК.

Жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, при спазване изискванията на АПК относно касационното обжалване, от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу решение от категорията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съдът намира решението на СРС за валидно и допустимо, но за постановено при неправилно приложение нормите на материалния закон.

Изпълнителното деяние на нарушението по чл. 100м, ал. 1, изр. второ, предл. първо, последна хипотеза от ЗППЦК изр. второ, предл. първо, хипотеза втора вр. Ал .2 предл.2 от ЗППЦК е само едно, независимо, колко неверни, подвеждащи или непълни данни са представени с конкретния ГФО. Наличието на множество отделни неверни, подвеждащи и непълни данни в един отчет е в състояние единствено да обуслови по-висок размер на административното наказание, но не и налагането на няколко наказания. Административнонаказващият орган неправилно е издал 2 отделни НП съответно за непълни и неверни данни, съдържащи се в един ГФО. Наличието на която и да е от хипотезите на нормата прави лицето административнонаказателно отговорно. Не възниква отделна отговорност, която да бъде реализирана по административен ред, за всяко отделно невярно, подвеждащо и непълно обстоятелство, което е посочено в отчета. Изпълнителното деяние е осъществено с приемането на ГФО, съдържащ някоя от трите посочени в закона хипотези, като наличието на повече от една не поражда възможността да бъде възбудено отделно административнонаказателно преследване на деца. Административното нарушение е само едно, характеризиращо се с дата, място и обстоятелства, които попълват елементите от фактическия състав. По делото са приложени две НП - НП № Р- 10-925/15.11.2019г. издадено спрямо В. М. Х. за нарушение на чл.100м ал.1 изр. Второ, предложение първо, хипотеза първа, вр. чл. 100м ал.2 предл.второ от ЗППЦК, извършено на 11.04.2019г. във връзка с ГФО за 2018г. на [фирма] и оспореното в настоящето производство НП №

P-10-924/15.11.2019г. за нарушение по чл. 100м, ал. 1, изр. второ, предл. първо, хипотеза втора вр. ал.2 предл.2 от ЗППЦК.

Принципът „non bis in idem” е един от правните принципи, които изрично са закрепени в правната норма. Неспазването му ще води и до неспазване на закона и до заобикаляне на принципа за законоустановеност. Наказването на едно лице за едно и също деяние повече от един път също нарушава и принципа за справедливост. С ангажирането на административно-наказателната отговорност на Х. с две отделни НП за извършването на едно нарушение, АНО е нарушил този принцип, а следователно и закона.

Предвид изложените съображения досежно нарушаването на този основополагащ принцип, настоящият състав не счита за нужно да се произнася по останалите наведени доводи от страните.

По изложените съображения Съдът намира жалбата за основателна, а решението на СРС за незаконосъобразно.

При произнасянето си касационния състав взе предвид практиката на АССГ.

Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН /Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г./, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. С оглед изхода на делото, своевременно заявеното искане на процесуалния представител на Х., ведно с представени доказателства за плащане, и съобразявайки направено искане за прекомерност от ответника, на Х. се дължат разноски за две инстанции, като съдът намира същите за доказани до размера на 1200 лв. за двете съдебни инстанции.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 1 и, ал. 2 от АПК Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение №84468 от 11.05.2020г., постановено по НАХД № 19348/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 105 състави вместо него ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № P-10-924/15.11.2019 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на В. М. Х. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 7 000 лева на основание чл. 15, ал. 1, т. 7 ЗКФН и чл. 222, ал. 1, предл. 2 от ЗППЦК за извършено нарушение по чл. 100м, ал. 1, изр. второ, предл. първо, хипотеза втора вр. ал.2 предл.2 от ЗППЦК.

ОСЪЖДА КФН да заплати на В. М. Х. разноски по делото в размер на 1200 лв. /хиляда и двеста/ за двете съдебни инстанции.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.